

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ا. م. شیرینی

۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

این همه دروغ‌گویی! چرا؟

این نوشتار در بخش نظردهی «گفت و گو با بهروز خلیق(۲)» مندرج در نشریه اینترنتی «کارآنلاین» (<http://www.kar-online.com/wp/?p=21260>) درج شده است که با برخی اضافات و ویرایش‌ها منتشر می‌شود.

آقای خلیق چرا دروغ می‌گویند؟

شما می‌گویند: «در تونس و مصر، مردم بدون دخالت نظامی ناتو و با مبارزه مدنی و مسالمت‌آمیز، رژیم‌های دیکتاتوری را پائین کشیدند». ولی، احتمالاً کودتای نظامی در مصر به فرمان باراک اوباما را: «من امیدوارم ارتش مصر کنترل اوضاع را به دست بگیرد»، فراموش کرده‌اید.

شما می‌گویند: «از آغاز جنگ در عراق حدود ۳۰ هزار سرباز عراقی و بیش از ۸۰۰ هزار نفر غیر نظامی کشته و بیش از یک میلیون و پانصد هزار نفر مجروح شده‌اند». اما، آمار وزارت بهداشت و پزشکی قانونی عراق از کشته شدن دو میلیون و نیم و ناپدید شدن هشتصد هزار نفر عراقی گواهی می‌دهد (آمار رسمی دولت عراق، به نقل از سایت کنعان، نوشته صباح البغدادی، ترجمه ح. ظهوری، تارنگاشت عدالت، تحت عنوان «ترازنامه دمکراسی امریکائی در عراق»).

شما می‌گویند: «اما مدل لیبیا ترکیبی از عامل درونی و دخالت بیرونی است». اما، در لیبیا هیچ حرکت اعتراضی صورت نگرفته بود، یعنی عامل درونی دخالت نداشت که آتش جنگ مسلحانه باندهای تروریستی شعبه ای از القاعده و خرابکاران «اسلامی» به فرماندهی نظامیان ناتو، مشخصاً انگلیس، از شرق آن کشور زبانه کشید.

شما می‌گویند: «کشورهای عضو ناتو بیش از ۲۰ هزار پرواز برای شناسایی و بمباران مقر قذافی و نیروهای نظامی هوادارشان انجام دادند». این رقم بسیار کمتر از آن رقم واقعی است که هنوز هم ادامه دارد و موجب قتل عام به اعتراف همان «شورای موقت» پنجاه هزار نفر لیبیائی گردید (صرفنظر از اینکه در اینجا هم مثل عراق رقم کشتارها تحریف شده است).

شما می گوئید: «مسلح شدن مردم، دست قذافی را برای سرکوب مخالفان از زمین و آسمان باز کرد.» هیچ سندی تا کنون در باره سرکوب مخالفان از زمین و به خصوص، از آسمان توسط نیروهای دولتی لیبیا، حتی از سوی هیچ ارگان و نهاد غربی و رسانه های مزدور غربی منتشر نشده است.

شما می گوئید: «بدین ترتیب غرب در لیبیا بدون پیاده کردن نیروی نظامی به حمایت وسیع دیپلماتیک و بمباران مناطق نظامی و حمایت از شورشیان، پیروزی بر قذافی را امکان پذیر ساختند.» این یک ادعای کذب است. نیروهای مسلح سیا حتی از سالها پیش در لیبیا بودند و خرابکار و تروست آموزش می دادند. وانگهی وقتی که نیروهای مزدور داخلی برای جنگ کفایت می کنند، چه احتیاجی به پیاده کردن نیروی خارجی باقی می ماند؟ آقای خلیق از کی تا حالا فضا سازی به وسیله رسانه های مزدور امپریالیسم «حمایت وسیع دیپلماتیک» معنی می شود؟

شما می گوئید: «بمباران مناطق نظامی و حمایت از شورشیان، پیروزی بر قذافی را امکان پذیر ساختند.» شما چگونه جرأت می کنید بمباران مدارس، بیمارستانها، هتل ها، مناطق مسکونی شهرها و روستاها، رادیو- تلویزیون و به طور کلی، بمباران به اعتراف خودتان «زیرساختهای لیبیا» را «بمباران مناطق نظامی» بنامید؟

شما می گوئید: «در این مدل هم دیکتاتور سرنگون شد و هم غرب هزینه سنگین انسانی و مالی نپرداخت.» اجازه بدهید از سؤال شود هزینه به قول شما آن «۲۰ هزار پرواز» چه نام دارد؟ آن هزاران تن بمب و مواد منفجره که بر سر مردم لیبیا و شهرهای آن ریخته شد، رایگان بود؟

شما می گوئید: «مردم سوریه علی رغم سرکوب شدید رژیم بشار اسد، تاکنون از رویکرد به مبارزه مسلحانه اجتناب کرده و مبارزه مدنی و مسالمت آمیز را با تحمل هزینه سنگین ادامه داده اند.» شما چگونه می توانید چنین بی پروا دروغ بگوئید در حالیکه تلفات ارتش، پولیس و نیروهای امنیتی سوریه بسیار بیشتر از تلفات مداخله نیروهای دولتی می باشد و در سوریه جنگ های مسلحانه از شهرها و قصبات هممرز با اردن، اسرائیل، عراق و ترکیه، به رهبری گروههای مسلح که عمده در بیش از چهل پایگاه آموزش تروریست اسرائیل در منطقه کردستان عراق و قطر آغاز شد؟ چگونه می توانید دخالت های رژیم صهیونیستی- اسلامی ترکیه و کشتار مردم سوریه از سوی تک تیراندازان را کتمان کنید؟

آقای خلیق! شما که همصدا با ناتوی ها، رژیم جمهوری اسلامی ایران و رژیمهای غربی و رسانه های دروغپراکنی آنها از «سقوط دیکتاتور» به کمک دو عامل داخلی و خارجی، اظهار «خوشحالی» می کنید، می توانید به این سؤلهای ساده پاسخ بدهید: آیا عامل خارجی (ارتش فاشیستی ناتو، پادشاهی های عربستان، قطر، ناروی، دانمارک، هلند و انگلیس و به طور کلی، دولتهای غربی و مقامات آنها مثل اوباما، کلینتون، بوش، تاچر، سارکوزی، راسموسن، براون، برلسکونی، اردوغان، مرکل، زاپاترو، کامرون،...) و عامل داخلی (محمود جبرئیل، مصطفی عبدالجلیل، موسی کوسا، عبدالعزیز صهد، خلیفه حفتر،...) را مترقی تر از قذافی می دانید؟ آیا می توانید بگوئید: چرا در مصر، تونس، یمن، بحرین، عربستان، قطر «مخالفان» خلاف لیبیا و سوریه دست به اسلحه نبردند؟ چرا ناتو و دولتهای امپریالیستی امریکا و اروپا و مترسکهای منطقه ئی آنها (عربستان سعودی، قطر، اردن و اتحادیه عرب) تمام تلاشهای دیپلماتیک اتحادیه افریقا و کشورهای امریکای لاتین برای توقف جنگ استعماری در لیبیا را رد کردند؟

آقای خلق شما که حرف دلتان را این چنین با صراحت زده اید: «... به همین خاطر، این مدل می تواند برای غرب و اپوزیسیون برخی کشورها جذبه داشته باشد»، فکر نمی کنم اولاً- از روندی که به اشغال استعماری لیبیا و «سقوط دیکتاتور» منجر شد، بی اطلاع باشید. به همین سبب، دروغگوئی های شما را چیزی جز تحریف ماهیت جنگهای

استعماری امپریالیسم و آماده ساختن زمینه های ذهنی جنگ احتمالی علیه ایران نمی توان معنی کرد. ثانیا- منظور شما از «اپوزیسیون برخی کشورها»، مشخصاً کدام کشور و کدام اپوزیسیون است؟ آقای خلیق! در رد هریک از این مواردی که مطرح کرده اید، هزاران سند وجود دارد. اگر اینها را ندیده، نشنیده و یا نخوانده اید، حداقل به ترکیب «شورای موقت لیبیا» نظری بیندازید، تا ببینید اشغال استعماری لیبیا طبق برنامه قبلی اتفاق افتاد یا نه!

آقای خلیق! هدف شما از این همه دروغ در ده دقیقه مصاحبه چیست؟ فقط به اینها جواب دهید! بقیه دروغهایتان پیشکش. با این وجود، به شما توصیه می کنم برای شناخت عوامل خارجی و داخلی به طور کلی و در لیبیا، بالاخص، حتماً به این نشانی سر بزنید.

www.eb1384.wordpress.com

۲۲ شهریور ۱۳۹۰